

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 18. januar 2007

LSV/ J.nr. 2006-3825

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. december 2006 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 79 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 79:

”Ministeren bedes uddybende kommentere Ankestyrelsens praksisundersøgelse "Anbringelse af børn og unge", jf. SOU Alm. del - bilag 125”

Svar:

15. december 2006 blev Ankestyrelsens første større praksisundersøgelse af sagsbehandling på børneområdet efter anbringelsesreformens ikrafttræden offentliggjort. Formålet med undersøgelsen har været at vurdere korrektheden af kommunernes afgørelser om anbringelse af børn og unge med særligt fokus på § 50-undersøgelsen og § 140-handleplanen. Samtidig er der lavet en spørgeskemaundersøgelse blandt de deltagende kommuner om antallet af sager pr. sagsbehandler.

Samlet set viser undersøgelsen, at der er store problemer i kommunernes sagsbehandling. Det er bl.a. et gennemgående træk, at kommunerne ikke tilvejebringer oplysninger om alle de 6 punkter til § 50-undersøgelsen, og de har derfor heller ikke altid tilstrækkelige oplysninger til at opstille detaljerede mål og delmål i handleplanen. Dette er naturligvis ikke tilfredsstillende. Socialministeriet har drøftet resultaterne med KL, og de erkender, at der er problemer og vil gerne bidrage til at løse dem.

Man skal dog være opmærksom på, at sagerne er indhentet kort tid efter, at anbringelsesreformen trådte i kraft, så man må forvente, at sagsbehandlingen allerede i dag er bedre. Det skal desuden tages med i betragtning, at Ankestyrelsen kun fandt belæg for at tage én sag op af egen drift. Det handler altså om formelle fejl i sagerne og ikke fejl i selve anbringelsesgrundlaget.

Praksisundersøgelsen viser bl.a., at kommunerne ikke følger reglerne omkring § 50-undersøgelser i børnesagerne, men udtræk fra anbringelsesstati-

stikken viser dog, at kommunerne faktisk gennemfører en del undersøgelsesaktiviteter. Det kunne tyde på, at problemet især er, at kommunerne ikke altid er systematiske nok i deres sagsbehandling og ikke altid får skrevet alle relevante oplysninger ned i sagerne. I praksisundersøgelsen er det desuden undersøgt, om kommunerne overholder 4-måneders fristen for gennemførelse af § 50-undersøgelsen. Ankestyrelsens vurdering er, at i langt de fleste sager er undersøgelsen blevet afsluttet indenfor fristen.

Undersøgelsen om antallet af sager pr. sagsbehandler viser, at en sagsbehandler i gennemsnit har 35-65 sager om særlig støtte til børn og unge. Der er ingen umiddelbar sammenhæng mellem kommunestørrelse og antallet af sager pr. sagsbehandler. Undersøgelsen viser endvidere, at der ikke er en entydig sammenhæng mellem afgørelsernes korrekthed og sagsmængden.

På baggrund af praksisundersøgelsen konkluderer jeg tre ting:

1. Det er et ledelsesmæssigt problem i kommunerne, som vi skal sætte ind over for.
2. Vi skal fortsat sætte ind med målrettet efteruddannelse.
3. Området skal stadig følges tæt via Ankestyrelsens undersøgelser.

Jeg tror, at den enkelte sagsbehandler normalt laver et godt stykke arbejde, men ledelsen har et ansvar i forhold til at give medarbejderne de bedste redskaber – det kan være standardiserede skemaer, der hjælper dem til at huske de forskellige forhold i en sag, at købe IT-systemer der understøtter sagsbehandlingen, eller det kan være interne kvalitetssikringssystemer, hvor erfarne sagsbehandlere gennemlæser og giver feedback på de mindre erfarne sagsbehandlers sager osv. Derfor vil jeg i samarbejde med KL sætte ind for at opkvalificere de kommunale ledere og give dem input til, hvordan de kan sikre en kvalificeret sagsbehandling i deres kommune.

Herudover vil jeg iværksætte målrettet efteruddannelse i forhold til de svagheder praksisundersøgelsen har påvist. Desuden skal Ankestyrelsen i 2007 gennemføre endnu en undersøgelse af sagsbehandlingen i børnesagerne, og jeg forventer her at se bedre resultater.

Eva Kjer Hansen

/Nina Eg Hansen

